

[Glistrup.]

folkeafstemningen den 26. oktober 1976 måtte have udvist flere ja-stemmer end nejstemmer“. Derigennem bliver det til en bindende folkeafstemning. En sådan ikrafttrædelsesbestemmelse har hævdvunden tradition i dansk forfatningsliv.

Det andet argument fra handelsministerens side var, at man endnu ikke havde hans redegørelse. Det er da også ganske givet, at de redegørelser, der i denne tid kommer fra handelsministeren, kan være af stor betydning for folk, når de i oktober skal tage stilling til, om de vil stemme ja eller nej ved en folkeafstemning, men de kan absolut ikke være afgørende for, at man allerede nu afgør, om et så fundamentalt spørgsmål som dette, der både holdningsmæssigt og økonomisk har en så stor rækkevidde, skal til folkeafstemning. Tværtimod: hvis vi nu her på fredag får afgjort, at det skal til folkeafstemning, er der jo ingen tvivl om, at handelsministerens redegørelser vil få et langt større og et langt mere interesseret publikum, end de ellers vil få, og det vil da være lykkeligt i enhver henseende.

Endelig var handelsministerens tredje argument, at man giver længere tid til at overveje det efter den omkalfatring i tidskemaet, som handelsministeren gik ind for her for en halv snes dage siden. Men det er ikke rigtigt, for efter handelsministerens opfattelse skal det være afgjort engang i begyndelsen af oktober måned, nemlig når ikrafttrædelseslovforslaget er vedtaget, hvorefter vi får en folkeafstemningsbegæring i medfør af grundlovens § 42. Man kan jo ikke følge den af fru Lone Dybkjær anførte metode, at statsministeren bare kan trække bekendtgørelsen ud, for der kommer et nyt folketingsår i mellemtiden, og så er forslaget bortfaldet, hvis ikke statsministeren med det samme bekendtgør, at sagen skal ud til folkeafstemning. Men følger man fremskridtspartiets ændringsforslag, får man tiden frem til den 26. oktober, idet jeg går ud fra som en selvfølge, at man ikke fra handelsministerens eller hans partis side vil sabotere, at forslaget kommer til afstemning under tredje behandling på en fornøftig måde, at man med andre ord ikke vil hindre ændringsforslaget om, at den oprindeligt foreslåede majdag ændres til oktoberdagen — det vil jo være ren og skær sabotage, hvis

det er det, der var handelsministerens tanke. Hvis ellers man vil lade ændringsforslaget blive vedtaget, så forslaget får et fornøftigt tema, vi kan stemme om på fredag, er der længere tid, og derfor holder handelsministerens tredje argument heller ikke.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Det er blot til handelsministerens bemærkning om, at en dyb respekt for oplysningsarbejdet fra min side for et par timer siden skulle have ændret sig til en manglende respekt. Det er ikke det, der er tale om. Respekten må selvfølgelig afhænge af, hvad indholdet er, og ikke sådan i bred almindelighed bare bevidne et navn som oplysning sin respekt. Det, jeg har sagt, er: hvis hr. Ejler Sønder har fået den opfattelse på en konference — kald det så oplysning eller hvad man vil — på Langesøhus med de tilstedeværende herrer, at alternativet står mellem massearbejdsløshed og ja til atomkraft, så har jeg den dybeste despekt for den form for oplysningsarbejde. Jeg vil ikke bruge det ord i den forbindelse, jeg ville kalde det indoktrinering, og det uanset om det er Elsam eller fagbevægelsen, der lægger ryg til, uanset om det var energioplysningsudvalget eller General Electric. Det, vi talte om for et par timer siden, var, at energioplysningsudvalget i hvert fald aldrig har lavet den slags indoktrineringsarbejde.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Til hr. Wilhelm: formanden for SID skal nok selv være i stand til at forklare, hvor han har sine synspunkter og sine holdninger fra; det overlader jeg trygt til ham. Det, der må interessere hr. Wilhelm, er at sætte sig ind i, hvad der var indholdet af det kursus, som hr. Wilhelm uden at kende det kritiserer. Det tror jeg er muligt for hr. Wilhelm at sætte sig ind i, og hvis det kniber for ham, skal jeg skaffe ham kursusprogrammet. Når hr. Wilhelm dernæst har set det, har set emnerne, har set indledderne, har set sammensætningen i øvrigt, vil jeg sætte pris på, at hr. Wilhelm fortæller mig, om han stadig finder det rimeligt at bruge udtrykket indoktrinering udelukkende om den form for oplysningsarbejde, som hr. Wilhelm ikke lægger navn og ryg til, og mene, at alt andet er oplysningsarbejde.